

2. Фріс П.Л. Криміналізація і декриміналізація у кримінально-правовій політиці / П.Л. Фріс // Вісник Асоціації кримінального права України. – 2014. – № 1. – С. 19-28.
3. Савінова Н.А. Кримінально-правове забезпечення розвитку інформаційного суспільства України: теоретичні та практичні аспекти: Монографія. – Київ: ТОВ «ДКС», 2012. – 342 с.
4. Карчевський М.В. Кримінально-правова охорона інформаційної безпеки України: монограф. / М.В. Карчевський; МВС України, Луган. держ. ун-т внутр. справ ім. Е.О. Дідоренка. – Луганськ: РВВ ЛДУВС ім. Е.О. Дідоренка, 2012. – 528 с.
5. Харченко В.Б. Кримінально-правова охорона прав на результати творчої діяльності та засоби індивідуалізації в Україні: монографія / В.Б. Харченко. – Х.: ХНУ імені В.Н. Каразіна, 2011. – 480 с.
6. Основание уголовно-правового запрета. Криминализация и декриминализация. / Дагель П.С., Злобин Г.А., Келина С. Г., Кригер Г.Л. и др.; отв. ред.: Кудрявцев В.Н., Яковлев А.М. – М.: Наука, 1982. – 303 с.

Сероветник В.С.

курсант;

Шармар О.М.

*кандидат юридичних наук, доцент,
Національна академія внутрішніх справ*

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ЗАМАХУ НА ЗЛОЧИН

Актуальність дослідження проблемних питань кваліфікації різних видів замаху на злочин пояснюється необхідністю правильного застосування законодавства про кримінальну відповідальність, зокрема і в частині призначення покарання.

Метою статті є аналіз поняття замаху на злочин, його видів та надання пропозицій щодо правильного й ефективного застосування норм, які регламентують попередню злочинну діяльність.

Науковою розробкою цього питання займалися такі вчені як: М.Д. Дякур, О.О. Дудоров, Т.М. Данилюк, Д.Є. Дядько, В.Д. Іванов, О.Ф. Кістяківський, В.А. Клименко, М.І. Ковальов, А.П. Козлов, І.В. Красницький, Л.С. Щутяк та ін. Однак варто визнати, що попри досить детальну розробку даної проблеми в науковій літературі низка актуальних питань цієї теми залишаються невирішеними.

Авторами викладено результати комплексного кримінально-правового дослідження проблем кримінально- правової кваліфікації та відповідальності за замах на злочин. Проаналізовано законодавство про кримінальну відповідальність за замах на злочин в історико-правовому, порівняльно-правовому та формально-правовому аспектах. Досліджено поняття й ознаки замаху на злочин, а також критерії розмежування замаху на злочин від готування до злочину і закінченого злочину.

При дослідженні було розглянуто види замаху на злочин та їх ознаки. Досліджено підставу кримінальної відповідальності за вчинення замаху на злочин та особливості призначення покарання за замах на злочин.

При проведенні дослідження були запропоновані рекомендації щодо вдосконалення відповідних положень чинного Кримінального кодексу України. Згідно до Кримінального кодексу України стаття 13 звучить

1. Закінченим злочином визнається діяння, яке містить усі ознаки складу злочину, передбаченого відповідною статтею Особливої частини цього Кодексу.

2. Незакінченим злочином є готування до злочину та замах на злочин.

Було обґрунтовано необхідність внесення таких змін до чинного Кримінального Кодексу України: частину 2 ст. 13 викласти в такій редакції: Незакінченим злочином визнаються стадії готування до злочину та замаху на злочин. Відповідно до таких змін буде чітко визначено, що замах на злочин можна кваліфікувати як окрему стадію злочину. Тому вважаємо, що таке уточнення дозволить більш чітко встановити кваліфікацію стадій злочину.

Список використаних джерел:

1. Конституція України [Електронний ресурс]: Закон від 28.06.1996 № 254к/96-ВР. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/go/254k/96-вр>

2. Кримінальний кодекс України [Електронний ресурс]: Закон від 5.04.2001 № 2341-III. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14>

3. Данилюк Т. М. Класифікація складів злочинів та її значення для встановлення моменту закінчення злочину / Т. М. Данилюк // Наук. вісн. Львів. держ. ун-ту внутр. справ. Сер. юрид.: зб. наук. праць. – Львів: ЛьвДУВС, 2008. – Вип. 3. – С. 280–288.

4. Дякур М. Д. Поняття, ознаки та аналіз складу замаху на злочин / М. Д. Дякур // Науковий вісник Чернівецького університету. – 2006. – Вип. 348. – Правознавство. – С. 115–119.

5. Дякур М. Д. Відмежування замаху на злочин від готування до злочину / М. Д. Дякур // Держава і право: збірник наукових праць. Юридичні і політичні науки. Вип. 39. – К.: Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, 2008. – С. 532–537.

Терещенко А.О.

студентка,

Одеський національний морський університет

НАСИЛЬНИЦЬКЕ ДОНОРСТВО: ПОНЯТТЯ ТА СКЛАД ЗЛОЧИНУ

Прогрес у медичній сфері, поява нових прийомів, методів лікування, які у свою чергу підштовхують подальший розвиток як традиційних способів рятування життя та здоров'я людини, так і новітні технології, пов'язані з використанням крові людини, компонентів та препаратів на її основі.

Кров людини – це джерело її життя. Кров використовують безпосередньо для лікування або як сировину для виготовлення медичних препаратів, які можуть врятувати життя або покращити стан здоров'я людини. Ефективної заміни крові людини поки що не знайдено, тому в сучасних умовах вона є цінним дефіцитом.